

Одлука о именовану првог предсједавајућег Управног одбора система за индиректно опорезивање

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Констатујући да је Савјет за имплементацију мира у својој Декларацији донесеној у Бриселу 24. маја 2000. године, у контексту наглашавања кључних економских реформи потребних за стварање јединственог економског простора и омогућавање раста приватног сектора, између осталог, позивао органе власти Босне и Херцеговине да утврде и успоставе адекватне домаће изворе финансирања за државни буџет, те даље апеловао на органе власти Босне и Херцеговине да наставе са свеобухватним реформама система опорезивања и царина;

Узимајући у обзир Коминике који је на нивоу политичких директора донио Управни одбор Савјета за имплементацију мира дана 21. новембра 2002. године, у којем се Босна и Херцеговина позива да хитно усвоји економске реформе укључујући: “Уједињење царинског система како би се зауставило дуплицирање послова и проневијера”, те “увођење ПДВ-а на државном нивоу како би се поједноставио и учинио ефикаснијим систем опорезивања, те помогло у смањењу цјелокупних пореских обавеза”;

Узимајући у обзир такође Декларацију Управног одбора Савјета за имплементацију мира донесену дана 30. јануара 2003. године којом је, у вези са процесом економских реформи, објављено да: “(...)увођење јединствене царинске управе и ПДВ-а на државном нивоу представљају суштински дио овог процеса реформи.”;

Имајући на уму писмо комесара за вањске односе Европске уније, г. Кристофера Патена, од 21. јануара 2003. године, у којем се недвосмисленим ријечима изјављује да ће Европска унија инсистирати на успостави јединствене царинске управе и увођењу ПДВ-а на државном нивоу прије него што буде разматрала захтјев Босне и Херцеговине у процесу стабилизације и придруживања;

Имајући на уму заједничку изјаву министара вањских послова Европске уније са састанка Савјета Европске уније за опште послове и вањске односе одржаног 27. јануара 2003. године, у којој се апелује на органе власти Босне и Херцеговине: “(...) да убрзано наставе са проведбом реформи неопходних за напредак у процесу стабилизације и придруживања, укључујући успоставу јединственог система царина и ПДВ-а на државном нивоу”;

Потврђујући доношење Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 44/03 од 31. децембра 2003. године), као значајног корака ка успостави система царина и ПДВ-а на државном нивоу, те чињеницу се у сврху реализације наведене реформе морају донијети додатни законски прописи;

Имајући на уму да је кључна компонента ПДВ-а заправо постојање одговарајуће управе потребне како би се започело с проведбом и увођењем ПДВ-а, као и то да се пред Босном и Херцеговином налази читав низ значајних административних препрека које је потребно превазићи те да, сходно стеме, постоји и потреба за хитним дјеловањем вишег руководства те управе;

Узимајући у обзир такође члан 28. Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини, у којем се предвиђа могућност именовања додатног члана Управног одбора који би обављао функцију предсједника овог одбора, и у којем се захтијева од наведеног лица да посједује стручност у одговарајућој области те да је показало високе стандарде поштења и савјесности у обављању свог посла;

Закључујући надаље да би провођење наведеног законског прописа, те стога, и испуњење мандата Високог представника били потпомогнути именовањем г. Џоли Диксона, који у пуној мјери задовољава наведене захтјеве;

Имајући на уму свеукупност горенаведених питања Високи представник доноси слиједећу:

О Д Л У К У

о именовању првог предсједавајућег Управног одбора система за индиректно опрезивање

Члан 1.

Господин Џоли Диксон се овом Одлуком именује на функцију првог предсједавајућег Управног одбора, утврђену у ставу 1. члана 28. Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини.

Члан 2.

Изузетно од одредаба става 2. члана 28. Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини, ово именовање ступа на снагу на начин утврђен у члану 3. ове Одлуке и трајаће у периоду од једне године, уз могућност поновног именовања према нахођењу Високог представника .

Члан 3.

У току периода прописаног у овој Одлуци као и током периода могућег продужења мандата, овом Одлуком се суспендује прерогатив који на основу утврђеног у ставу 5. члана 28. Закона о систему индиректног опорезивања има Савјет министара у погледу разрјешења г. Диксона.

Члан 4.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, и “Службеном гласнику Републике Српске”.

Сарајево, 12. јануара 2003. године

*Високи представник
Педи Ешдаун*